
ORZECZNICTWO

1.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego jako podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu

z dnia 14 marca 2024 r.

II SAB/Po 8/24

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w składzie:

Sędzia WSA Aleksandra Kiersnowska-Tylewicz (spr.)

Sędzia WSA Edyta Podrazik

Asesor WSA Arkadiusz Skomra

po rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 marca 2024 r. sprawy ze skargi J. K. na bezczynność Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

I. umarza postępowanie w zakresie zobowiązania Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. do rozpoznania wniosku z dnia (...) grudnia 2023 r. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej,

II. stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności,

III. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,

IV. zasądza od Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. na rzecz skarżącego kwotę 597 zł (pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie

J. K. (dalej jako skarżący lub strona) wnioskiem z 11 grudnia 2023 r. (wpływ 12 grudnia 2023 r.- k. 3 akt adm.) zwrócił się do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. (dalej PINB) o udostępnienie informacji publicznej-przesłanie pocztą na wskazany adres kopii postano-

wienia z dnia 20 lipca 2021 r., którym PINB w G. zawiesił postępowanie administracyjne (wszczęte z urzędu w dniu 16 kwietnia 2021 r.) dotyczące przebudowy budynku inwentarskiego i wiaty, w związku z uchynieniem przez Starostę G. decyzji znak AB. 6740.88.2019 z dnia 17 kwietnia 2019 r. (...) tj. postanowienia, o którym mowa jest w piśmie znak: (...) z dnia 6 grudnia 2023 r.

Pismem z dnia 4 stycznia 2024 r. (wysłanym 5 stycznia 2024 r. i odebranym 10 stycznia 2024 r.) PINB nadesłał żądane postanowienie z 20 lipca 2021 r.

Pismem z dnia 2 stycznia 2024 r. (wpływ do organu 4 stycznia 2024 r.) J. K. skierował skargę na bezczynność PINB w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej, wnosząc o:

1. przesłanie żądanej informacji przez PINB w G. zgodnie z wnioskiem bez zbędnej zwłoki tj. uwzględnienie skargi w trybie autokontroli
2. uwzględnienie skargi na bezczynność PINB w G. przez WSA w Poznaniu i zobowiązanie PINB w G. do załatwienia przedmiotowej sprawy, w określonym przez WSA w Poznaniu terminie, w przypadku niezałatwienia sprawy przez PINB w G. w trybie autokontroli,
3. zasądzenie od PINB w G. na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Motywuując skargę wskazano, że w dniu 12 grudnia 2023 r. do organu wpłynął wniosek skarżącego J. K. o udostępnienie informacji publicznej w przedmiocie zawieszenia postępowania. Sprawa powinna być załatwiona do dnia 27 grudnia 2023 r. a organ nie podjął żadnych czynności w sprawie co narusza art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, dalej u.d.i.p.).

W odpowiedzi na skargę organ wskazał, że udzielił skarżącemu wnioskowanej informacji publicznej. Kilkudniowe opóźnienie wynikało z tego, że dnia 2 stycznia 2024 r. PINB nie pracował, a w okresie świątecznym i międzyświątecznym odpowiedzialni za sprawę inspektorzy przebywali na urlopie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje:

Skarga okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 2492 z późn. zm.) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów

kompetencyjnych i o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, samorządowymi kolegiami odwoławczymi i między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

W myśl art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, dalej p.p.s.a.), kontrola - o której mowa powyżej - obejmuje m.in. orzekanie w sprawie skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w art. 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a. Jak wynika zaś z art. 3 § 3 p.p.s.a., sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczegółowych przewidują sądową kontrolę i stosują środki określone w tych przepisach. Do takich zaś spraw należy postępowanie prowadzone w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Przedmiotem kontroli Sądu jest bezczynność Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w G. w sprawie ze skargi J. K. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. Sąd nie ma wątpliwości, że spełniony został zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy o dostępie do informacji publicznej. Skarżący był zgodnie z art. 2 u.d.i.p. podmiotem legitymowanym do złożenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Z kolei PINB, jako jest organ administracji rządowej, w myśl art. 4 ust. 1 u.d.i.p., obowiązany jest do udostępniania informacji publicznej jako podmiot wykonujący zadania publiczne.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Z kolei informację publiczną stanowi najogólniej rzecz biorąc każda informacja o sprawach publicznych (art. 1 ust. 1 u.d.i.p.), a więc z całą pewnością będzie to także kopia postanowienia organu nadzoru budowlanego w przedmiocie zawieszenia postępowania dotyczącego przebudowy inwentarskiego i wiaty z dnia 20 lipca 2021 r.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2 u.d.i.p.

Co do zasady, udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnymi z wnioskiem chyba, że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają

udostępnienia informacji w sposób i w formie określonymi we wniosku (art. 14 ust. 1 u.d.i.p.).

Jak wynika z akt sprawy wniosek skarżącego wpłynął do organu w dniu 12 grudnia 2023 r. (k.3). Termin na udzielenie informacji upływał w dniu 26 grudnia 2023 r., lecz z uwagi iż był to dzień ustawowo wolny od pracy, ostatnim dniem terminu, w który organ winien odpowiedzi udzielić odpowiedzi był 27 grudnia 2023 r. Z akt sprawy wynika, że organ udzielił odpowiedzi pismem z dnia 4 stycznia 2024 r., nadanym 5 stycznia 2024 r. a więc po upływie skargi J. K. (k. 4 akt sądowych). Nie ma więc wątpliwości, że organ przekroczył 14-dniowy termin na udostępnienie informacji publicznej. Powyższe świadczy o tym, że PINB dopuścił się zarzucanej bezczynności.

Z uwagi na powołane okoliczności należało umorzyć postępowanie sądownoadministracyjne w zakresie zobowiązania organu do załatwienia wniosku skarżącego z uwagi na udzielenie przez organ informacji w dniu 25 lipca 2023 r., a więc już po wniesieniu skargi. Skoro załatwienie wniosku skarżącego nastąpiło po wniesieniu skargi, a przed dniem wydania wyroku w sprawie, musiało to skutkować umorzeniem postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a. Zgodnie z ww. przepisem Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe (pkt 1 sentencji wyroku)

Mając na uwadze fakt, że organ nie dochował terminu z art. 13 ust. 1 u.d.i.p., zarzut bezczynności należało uznać za uzasadniony, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a. (pkt 2 sentencji wyroku).

Z kolei oceniając charakter zaistniałej bezczynności - jak tego wymaga art. 149 § 1a p.p.s.a. - Sąd, po analizie całokształtu okoliczności faktycznych sprawy, w tym w szczególności odpowiedzi na skargę uznał, że bezczynność nie miała charakteru rażącego (pkt 3 sentencji wyroku), bowiem odpowiedź na wniosek skarżącego została udzielona z niewielkim (kilkudniowym) opóźnieniem, wynikającym z okresu okołoswiątecznego, w którym wpłynął wniosek. Sąd wziął pod uwagę, że "rażącym naruszeniem prawa" w rozumieniu art. 149 § 1a p.p.s.a. pozostaje stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań można powiedzieć, bez potrzeby odwoływania się do szczegółowej oceny okoliczności sprawy, że naruszono prawo w sposób oczywisty (zob. wyrok NSA z 21 czerwca 2012 r., I OSK 675/12, CBOSA). Taka sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie miała miejsca.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 4 sentencji wyroku na podstawie art. 200 p.p.s.a. i art. 205 § 2 p.p.s.a., uwzględniając wysokość

wpisu sądowego od skargi w kwocie (100 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (480 zł) i opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sprawę rozpoznano na posiedzeniu niejawnym, w trybie uproszczonym w składzie trzech sędziów (art. 119 pkt 4 w zw. z 120 p.p.s.a.